

2. Напишете нѣколко прѣдложенія съ слѣдующи-тѣ нарѣчія мыслеобразны:

Вѣрно—наистинѣ—надали — почти — токо-речи — то ся знае — може—сумнително—смагъ.

§ 90.

КАКВЫ БЫВАТЪ НАРѢЧІА-ТА.

Нарѣчія-та бывать мѣстны, временны, качествены, количественны, мѣропоказателны, мыслеобразны.

2. *Веднажъ*, при-вечерь, Петръ ся върнѣлъ въ колыбѣ-тѣ си малко порано, нежели въ други дни.

Веднажъ.—Показва обстоятелство количествообразно, и затова е нарѣчіе количествено.

Малко. Ся относи на нарѣчіе: *порано*, и показва мѣрѣ на качество, затова е нарѣчіе мѣропоказателно.

Порано.—Показва обстоятелство временно, и затова е нарѣчіе временно въ сравнителнѣ степень,

3. Напишете нѣколко прѣдложенія изъ географич-тѣ, изъ священн-тѣ и българскѣ исторіи и за знаемы вамъ прѣдметы съ разны нарѣчія.

МѢСТОИМЕНІЯ.

§ 91.

Что е мѣстоименіе?

1. Двама брата, Иванчо и Кънчо, си играли въ градинѣ-тѣ. Помладия-тѣ братѣ, Иванчо, първий пѣтъ видѣлъ брѣмбарѣ.

—Кънчо, Кънчо!—извикалъ той—течи поскоро тукѣ. Какъвъ е тойзи страшенъ звѣрь? Азъ сега първъ пѣтъ видѣдамъ такъвъ.